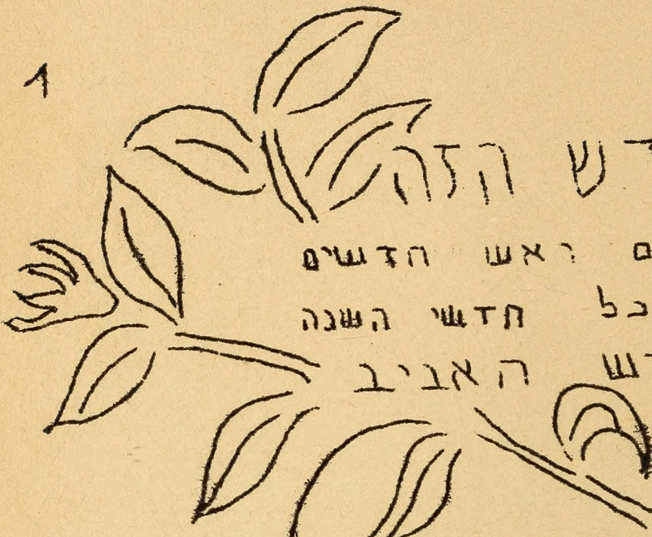
הגדה של פסח

קרית - ענבים תשי"ב

החודש הזה

הוא לכם ראש חדשים
ראשון לכל חדשי השנה
חודש האביב

ובחודש האביב בארבעה עשר בו

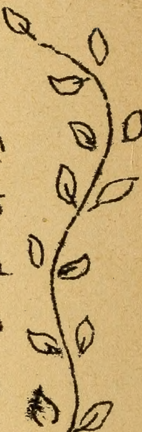
פסח הוא

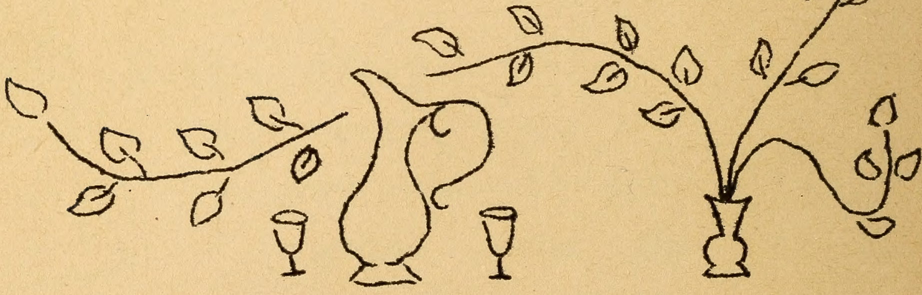
זמן חרותנו כי בעצם היום הזה
יצאו בני ישראל ממצרים
היום היו לעם

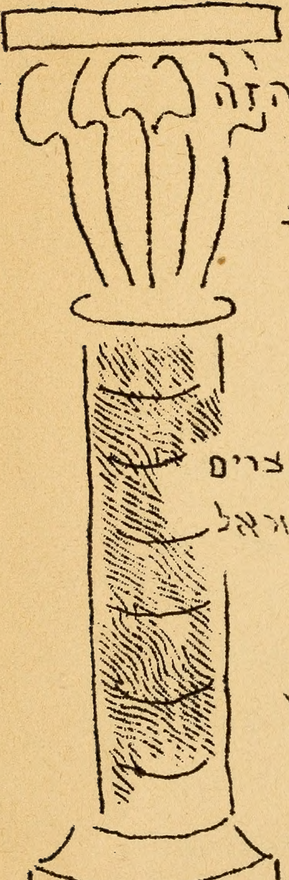
הנני מוכן ומזומן
לקיים המצוה לספר
ביציאת מצרים
יחד עם כל בני ישראל

הא לחמא עניא
די אכלו אבהתנא
בארעא דמצרים
כל דכפין ייתי ויכול
כל דצריך ייתי ויפסח

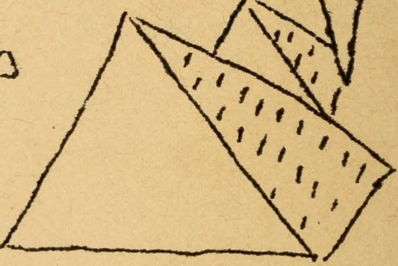

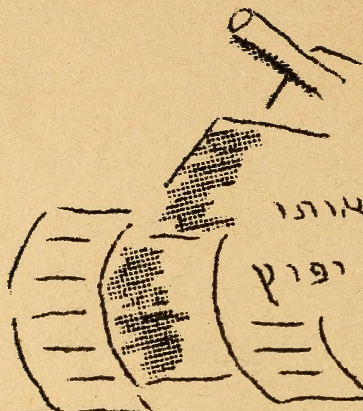
מה נשתנה הלילה הזה

מכל הלילות

עבדים היינו לפרעה במצרים
ויעבידו מצרים את בני ישראל
בפרך

וירעו לנו המצרים ויענונו
ויתנו עלינו עבודה קשה
וישימו עליו שרי מסים
למען ענותו בסבלותם
ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך.

וכאשר יענו אותו
כן ירבה וכן יפרוץ

ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלותם
ויבקש פרעה להרוג את משה וישב בארץ
מדין, ויהי רועה צאן יתרו, וינהג את
הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים
חרבה וירא והנה סנה בוער באש והסנה
איננו אוכל. ויקרא אליו אלהים מתוך
הסנה ויאמר: ראיתי את עני עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיהם כי ידעתי
את מכאוביו. ועתה לכה ואשלחך אל
פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים
.

כשהיה משה רבנו רועה צאנו
של יתרו במדבר, ברח גדי
ורץ אחריו עד שהגיע לחסות. נזדמנה
לו בובה של מים ועמד הגדי לשתות.
כיון שהגיע משה אצלו
אמר: אני לא הייתי ידע
שרץ היית מפני צמא עיף
אתה.
הרכיבו על כתפו והיה מהלך.

לך בוא ובאת אל הכנענים והבדבאים ואמרת
אליהם כי עבדים הם והם לא יבינו, ואמרת
אליהם כי אוקללים הם והם לא ידעו. גדול
עניים וגדולים מאוביהם ונורא להם והם לא
יאמינו ופקחת את עיניהם במדק יד על כל
לחצם ועל כל עניים וגאלת אותם.

בכל דור ודור חיב אדם לראות
את עצמו באילו הוא יצא ממצרים

לפיכך אנחנו חיבים להודות
לפאר לשבח לרומם להדר
לברך לעלה ולקלס למי שעשה
לאבותנו ולנו את כל הניסים
האלה. הוציאנו מעבדות לחרות.
מיגון לשמחה. מאבל ליום טוב
ומאפלה לאור גדול. ומשעבוד
לגאולה ונאמר לפניו [שירה חדשה]

ה ל ל ו י ה

בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לועז
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו

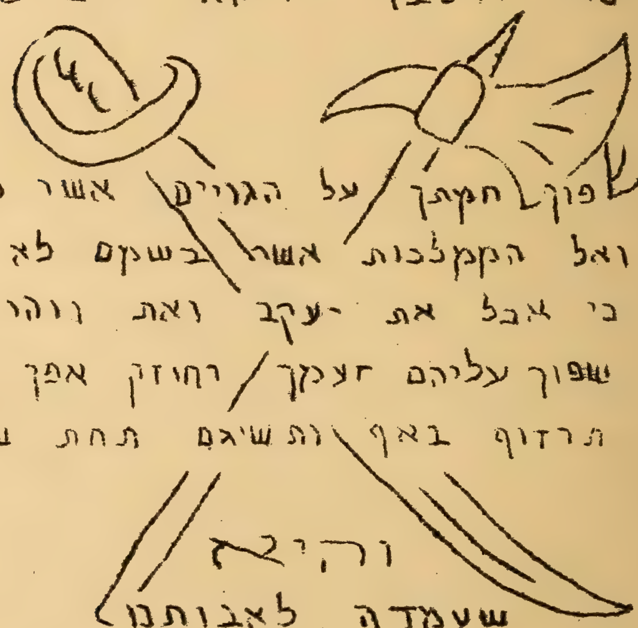
הים ראה וינוס
הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו כאלים
גבעות כבני צאן

מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאלים
גבעות כבני צאן

מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב
ההפכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים

אז ישיר משה ובני ישראל את
השירה הזאת לאמור:

אשירה לה' כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים

שפוך חמתך על הגויים אשר לא ידעוך
ואל הממלכות אשר בשמך לא קראו
כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו
שפוך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם
תרדוף באף ותשיגם תחת שמי ה'

והיא
שעמדה לאבותנו

ולנו. שלא אחד בלבד עמד עלינו
לכלותינו, אלא שבכל דור ודור עומדים
עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא
מצילנו מידם

אביב הולך ובא
אתו רב אושר ושמחה
עושר ושקר[illegible]ה

אביב הולך ובא
לכי נרננה נריע
את המנגינה נשמיע

כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף הלך לו
הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו
התאנה חנטה פגיה
והגפנים סמדר נתנו ריח.

לקראת אביב
אדם וכי [illegible]
כי גבר [illegible]
אשר זרע [illegible]
כי בא קרב [illegible]
גמל יבול שדי [illegible]

לכה דודי נצאה השדה נשכימה
לכרמים נלינה בכפרים, נראה אם
פרחה הגפן, פתח הסמדר, הנצו הרימונים.

קומו תועי מדבר
צאו מתוך השממה
עוד הדרך רב
עוד רבה המלחמה
רב לכם לנוע לנוד בערבה
ולפניכם פרוסה דרך
גדולה רחבה
רק ארבעים שנה נטע בין ההרים
ובחול טמנו ששים רבוא פגרים
אל נא יעצרונו פגרי הנחשלים
שבעבדותם מתו, בפסה על החללים

קומו אפוא נדים עזבו את השממה
אך אל יעל קולכם דרכו עז בדממה
פן צעדכם ירגיז מדבר ונרדמיו
איש איש בלבבו ישמע הד פעמיו
איש בלבבו ישמע קול אלוה דובר:
לך היום

אל ארץ חדשה אתה עובר

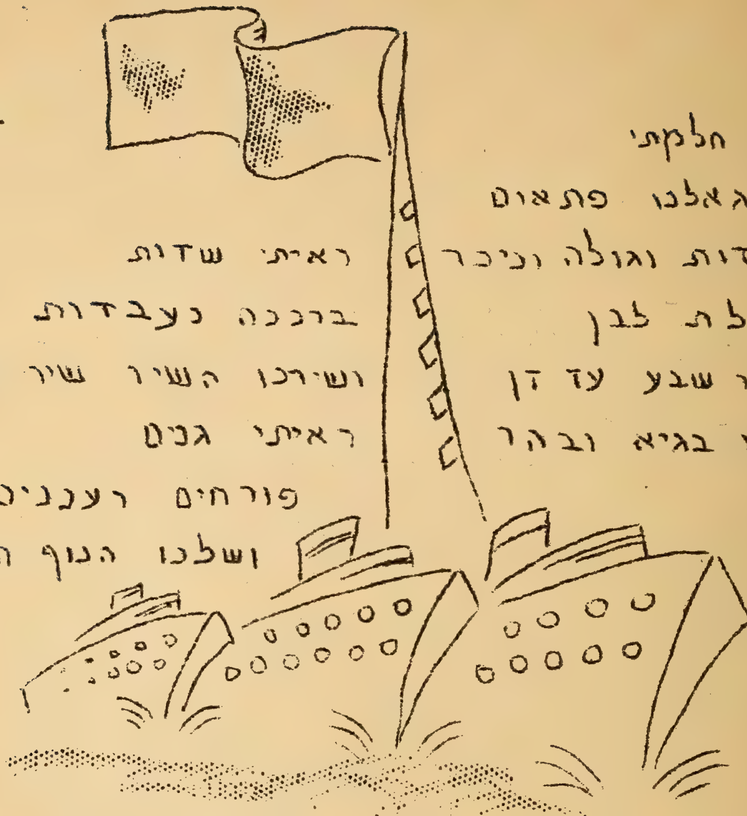
הנה ימים באים ונגש חורש בקוצר
ודורך ענבים במושך הזרע
והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה

ושבתי את שבות עמי ישראל
ובנו ערים נשמות וישבו
ונטעו כרמים ושתו יינם
ועשו גנות ואכלו את פריהם
לא ינתשו עוד מעל אדמתם

חלום חלמתי
כי נגאלנו פתאום
מעבדות וגולה וניכר
ותכלת לבן
מבאר שבע עד דן
דגלנו בגיא ובהר

ראיתי שדות
ברככה נעבדות
ושירכו השיר שיר עברי
ראיתי גנים
פורחים רעננים
ושלנו הנוף הפראי

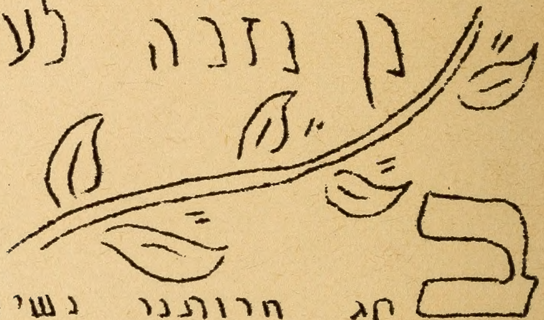
הרחקתי לים
ויקדימוני בעים
אניות ישראל צי אדיר
על ראשי דק כנף
כמלאך בלחכיר
מטוס ישראל באויר

ואבק מת פוים
העודני חולם
כי הכל זה פלא לא יכזיב
אחים הבו יד
לא ארכל עוד בדד
לשאת זה הנס זה הזיו

שהחינו וקימנו והגענו לזמן הזה
משאת נפש כל נביא וכמיהת לב כל חוזה
שחלום אני חולם ודמיון איני הוזה
שאמת המחזה
שראיתי במו עיני בנפול הזרע בישראל
מידי. קומץ אלמונים מזי רעב ובני בלי צל
והנה אלומתם תתרומם ותתגדל למדינת ישראל
שהראתי בפלאות שהדם איננו בכדי
שנשפך בכל הדורות זה הדם היהודי
שהתרחש והתממש זה הנס היעודי
ואני חי עודי,

חסל סדור פסח כהלכתו
ככל משפטו וחוקתו
כאשר זכינו לסדר אותו
כן נזכה לעשותו.

חג חרותנו נשיר שירת הדור
עבדים היינו לא נוסיף עוד היות
נכתת לאותם את השלשלאות
ונרקע על הסדן בכל דור ודור
דרור
דרור
דרור

